

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Hem de di'm-s' catalanistes?

per R. V.

No és pas d'ara que aquest interrogant neguitejador se'ns aurèola al nostre esguard intuïtiu, com la lluisor de santetat que nimba als apòstols dels altars, i sobretot dels pòrtics ogivals, el més cèlics i els més espirituals d'entre totes les porxades que els homes han bastit en retre homenatge a la llum superior d'un guiatge benefactor.

Quantes de vegades ens interrogàvem bruscamment davant una anguositat del nostre cervell; d'una vehemència del nostre cor. Ja sabem que les imatges del cervell es cargolen i desblincant com les fuejatadores serpents, però no són tan promptes com els batecs del cor que totseguit s'arboren a la més lleu guspira que pren a l'esca humana, bo i descuidant que és un ésser racional, que totseguit de sentir més li val pensar.

Així veieu perquè les passions són efectes corals; així veieu perquè el camí redemptor dels homes, volent arribar al cim de llur destinació, és obra de retorcir-se i expremà's més de mil voltes en les reblíncoles del cervell.

Però mateix precisament que queda dit, d'anys que ens crema l'interrogant que comença aquesta nostra mansoia elucubració, que bé s'ho val de mot.

Abans que tinguéssim obert davant dels ulls el llibre groixudàs de la història humana, ja gòta ni mica ens afala-

gava el pensar que devíem batejà'm-se justament amb l'escuma de la mateixa linfa que ens alimenta la sang de les venes. —(Perdoni'ns els Senyors doctors de la Medicina, si ens permetem fer aquesta barreja de l'aigua poètica (linfa) amb el teixit líquid de la circulació):

Voldriem dir quelcom que reixís, i la imatge ens sembla bona pel fet.

Així que tant se val que tirem endavant.

Ens feia un si voleu mica de cop fort pensar que sense que ningú ens ho regategés, tinguéssim de manifestar ben visiblement i fort el partidisme i l'entusiasme de que nosaltres responíem a un fet històric i biològic; prenent per nomenar-nos un derivatiu de toponímia. Seria com que duptéssim d'ésser empordanesos, i per no duptar-ne ens diguéssim empordanesistes i al trau hi lluïssim les ensenyas dels nostres vells remences, que sí fa o no fa tenen una existència aparellada a la dels catalans.

Ara que ja sabem a la vora del cert, —mai en la vida se pot dir ésser en la possessió d'una certesa absoluta; com cap dels nostres pagesos diu blat, encara que el tingui al sac i ben lligat, que vegades les rates poden menjà-se'l—; doncs ja que sabem que els catalans foren aquells mestres dels castells feudals que ens baldaven a buscallades

perquè no volíem creure de grat que ells eren els amos i senyors del que per la força s'havien afincat, diga-li alodí, diga-li com vulguis... Ara que això sabem, valdrà la pena que ens diguem catalanistes, que serà com si declaréssim que ens entusiasmava ésser amics d'escarcerers? —No serà pas millor que escollir com a homes altra designació més humana i de més acord amb la finalitat humana?

Però davant l'impossible d'un canvi sobtat; encara això res fora, de sentir-nos admiradors d'escarcerers, —que realment d'això feien els catalans des de llurs castells i damunt la pobre gent que llaurava els camps i mercadejava a les places. Poríem sentir-los-hi fins quelcom d'afecció, pensant que tot fent-nos de guardians perquè no ens arremoréssim, ensems ens guardaven de les escameses que podien venir del camp contrari, on hi estaven els mauritans, que sí bé llavors eren posseïdors d'una major i mellor cultura, cap ací no se'ls volia creure per no entrar al cor canviant la creu i els dogmes cristians per les doctrines de Mahoma i quedar-se amb la mitja lluna.

No és pas d'això sol que ens desagradava di'm-se catalanistes.

Veureu: deixem, ara que ja és explicada, la història en un recó i que torni carregar-se de polsaguera i terenyines.

Caminem a peu pla pel camí ral que tothom entén; parlant la dicció si voleu de les rodones que es fan al peu d'una taula de cafè.

Catalanista és l'home enecat, ofuscant, partidari a foc i aigua d'ésser català. Volguem que sota del gentilici català, sense recordar la història, hi cabem tots: empordanesos, gironins, urgellencs, rossellonesos, andorrans, barcelonins, pallaresos, vallencs, tarragonins, lleidetans; tots els qui parlem, amb les nostres pròpies matitzacions, l'idioma que abans dels comtes-reis, anomenaren llemosí, o sigui el català. Si nosaltres som catalans per la llengua i per la terra? Si nosaltres som catalans per naixença i residència?: ens hem de dir partidaris, fanàtics, idòlatres del que som? Tant se valdria pensar que estem enamorats de nosaltres mateixos; que som un altre bell Narcís preuat del seu

carne. I dieu-me: quina impressió us hauria fet sentir d'un francès durant la guerra que s'hagués dit francòfil; o un alemany, germanòfil?

Doncs aquest entenem que és el nostre paperdiguent-nos catalanistes. Com prenem que, així com durant la humanicida follia del 14 al 18 fossim francòfils o germanòfils, hi hagin forasters partidaris de Catalunya, que es diguin catalanistes, o anti-catalanistes; però nosaltres, si som catalans, per què hem d'ésser també catalanistes? Ens sembla que amb aital pretensió comencem de ésser més papistes que el papa.

Els romans sols deien: "ego sum civis romanus", perquè la distinció era universal.

—Si, dona, sí; ves a la Merceria
MONELL i ho trobaràs.

Cròniques d'Orient

Les Korés de l'Acrópolis d'Atenes

per JOSEP GIBERT

II.

Mentre el moment sembla vingut per interrogar-vos sobre el vostre art. Per esculptorar la dona sense vels, vosaltres esperareu Praxitel. A Esparta, Licurgu havia consentit que les donzelles apareguessin nues a la palestra com ho feien ja els joves barnissats d'oli. Soló, però, no es semblava pas al gran espartista. Si Esparta en lloc dels guerrers hagués honorat als artistes, segurament avui coneixeríem algunes rèpliques de les Korés de l'Acrópolis. Van Eyck, el flamenc, era pietós en el temps on l'artista gòtic estava forçadament sotmès als comandaments de la religió. Però sense la seva gosadia realística avui no tindriem pas la seva Eva del tríptic.

Mestres, potser em respondreu «Nuestra escultura és regida per dos principis dels nostres savis: coneixet tu mateix i res és de massa. El nostre art, simètric en si mateix, pren el seu secret en l'ajustament de la més subtil de les disimetries. Cada perfil té dos aspectes: l'un material i sòlid, l'altre ideal i soluble com la respiració de les línees. I aquell és sols el veritable, car ell comu-

nica amb l'aire que li dóna un acolliment en l'Espai.

«Nosaltres vàrem ésser grans perquè nosaltres creguérem. I nosaltres creguérem que, en la seva plenitud, tota forma generalitza una idea.

«La nostra iniciació, dins tú, ve de l'Egipte. Però l'Egipte misteriós no ens havia llegat sinó una cara inexpressiva i uns ritmes rígids.

«Escolta: Dédal treballava a les vores de la mar. Les espatlles robustes, els cabells buclats, la túnica fins al genoll, la testa una mica renversada, l'orella parada com si escoltés un cant. Ell acabava de finir una admirable figura de dona que ell intitulava Psiké (Anima). Ell la resseguia, la palpava, del cap dels dits així com un músic ho fa a la lira. Del fons de palaus gegantins i d'hipogeu insondables, Dédal veia redreçar-s'hi deus i deeses de testa d'esfinx o d'ibis. Mantes vegades, en la seva memòria, re-

— Merceria Novetat —
CASA MONELL

Besalú, 15

(sempre nou)

trats de dones hi sorgien amb llurs trets perfectes, llur oval pur. Però tots presentaven aquesta màscara muda, aquesta expressió impenetrable, enigmàtica, tan particular a Isis.

«Damunt un trespeus hi era posada l'ala de cera. Dédal es deia: tot es resumeix a dues causes: la llum i l'ombra. Els meus mestres m'han ensenyat sols la segona d'ella, car, dins la vida, ells no esculpturaven sinó la mort, llur concepció del més enllà. Ells han afinat la mirada, cisellat amb un talent sense igual les pestanyes, les orelles, el nas. Però damunt la cara de l'home, tan com la de la dona, ells no hi han brodat sinó un somni immutable semblable a aquell que ens fita des de la màscara d'enigma del cinocéfal o de l'esfinx. Jo he creat el moviment. Jo he retrobat el principi de l'ala. Ells no han conegut sinó la servitut, la immovilitat, el temor. Quin artífici serà el que inventarà per fer florir damunt la pedra el signe místic de l'esperança, la intel·ligència i la vida?

«Aital que un terrassà anant de dreta a esquerra i d'esquerra a dreta fa en la terra negra un doble solc, Dédal, amb el seu cisell subtil entreobrí els llavis de l'idol. Ell dibuixà les vores gracioses i comparables a les parpelles que servien a velar i descobrir, oh ulls!, els vostres dos clars miralls, primitius de sentiments i de passions. Ells formaren dos «rideaux» sensuals, dues línies sensitives davant la barrera de les dents.

«Sense el socors de la veu, ells semblaren modular els sons que establien entre els homes una tan gran quantitat de relacions. Llavors, una claretat que se hauria dit fins aquell moment cautiva, irradia de les venes del marbre una ànima de llum, semblable a la corba afortunada de l'ona, semblable a la floració tendra dels ametllers. I reflexant el simulacre de la joia, l'estatua rigué, a flor de llavis, sense que el reste del seu bell visatge se'n resentís, ni el seu gran front, ni les seves belles pestanyes negres».

Mestres, per què em repetiu: «I aquella rigué dels seus llavis, no de les pestanyes ni del front».

«Et recordes tu el que Homer diu de Hera en el quinzè llibre de la seva divina Iliada? Però, abans que ell, Dédal havia descobert el somriure. I és d'aquest somriure que és nat el nostre art, a nosaltres grecs, i no solsament el nostre art, sinó també la nostra civilització, tota la nostra civilització. Ella és sortida d'aquesta conquesta que pren el seu origen en el zel de l'immortalitat i en la

recerca de lo bell, d'aquesta recerca que reapareixerà en Praxitel i en Plató. Para't davant les humils Korés, obres dels successors de Dédal. Es llavors que tu sabràs com les paraules de Diotim, molts de nosaltres, abans que Sòcrates, les havíem ja pronunciades».

* * *

Com una abella deixa en recança els granets que contenen el vi de la terra en llur corola de porpre fosca, jo vaig deixar el petit Museu de l'Acropolis, les seves sales silencioses, el seu poble peu dret dins la seva letargia sibilina. L'hora venia en que els llunyans prenen els reflexes de crisopres, damunt el flanc violeta de les colines, damunt els xipresos negres, damunt les oliveres de fulles pàlides, la claretat, pausadament, abans de morir hi batia com les ales d'una coloma ferida. Ella nimbava els temples d'una aura que s'harmonitzava amb la patina de les columnes, amb la música de les campanes, simbolitzant en la sang de la tarda el batement d'un cor límpid. Ella mustia en l'aire una mena de frissonament sagrat. Algú passà, em devançà. Era una dona superba, d'espatlles amples, d'ulls negres, oberts en ametlla, de somriure sinuós com les ones de les mars, de pits de victòria de proa sota la seda fina de la seva brusa, que s'avançava magestuosament en la llum rosa breçolejant femeninament les seves anques.

Hom no permet la reproducció.

Per arrendar

s'hi troba una casa prop de l'estació, aigua viva i mosaic. Hi ha jardí i dona a dos carrers. Informaran a ERAS DE VILA, 32, CIUTAT.

Tribuna libre

Se'ns prega la publicació del següent article, que donada la independència nostra, amb gust inserim.

EL REPUBLICANISME DE DRETA I LA LLIGA.

per FELIP de SOLÀ CAÑIZARES

Secretari de la Dreta Republicana de Catalunya.

Alcalà Zamora i Miquel Maura han iniciat un moviment republicà nou a la història política d'Espanya.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Aquest nou republicanisme és lliberal i demòcrata; aquest nou republicanisme és la campanya a fer demostrant que la república és precisament la salvació del país perquè la república portarà la normalitat, l'orde i la legalitat que ara no tenim. La gent que tingui per perdre, la burgesia, la classe mitja tots estan interessats en la implantació d'una república d'orde i de democràcia que restableixi els drets individuals i la normalitat constitucional i que ens aturi la bancarrota econòmica que amenaça a Espanya i als seus ciutadans.

Aquest moviment que ja està triomfant arreu d'Espanya no podia deixar d'iniciar-se a Catalunya amb un caire francament catalanista. Però el catalanisme dels republicans de dreta, no és el catalanisme de la Lliga. El nostre catalanisme és una lluita contra l'assimilisme de qual mal pateix tota Espanya.

El catalanisme de la Lliga és políticament monàrquic i pràcticament és el conjunt de procediments inconfesables per a mantenir un caciquisme infecte, precisament aquell caciquisme que la Lliga va dir un dia que venia a desterrar.

La Lliga avui és el partit governamental. Els Diputats seus seran encasillats. En Cambó és protegit oficialment per la censura: en unes manifestacions meves en un diari de Barcelona la censura va tatxar un comentari meu parlant d'en Cambó. I el leader de la Lliga porta una actuació aspirant amb l'Alba—al que en un temps se li deia «depravat i cínic»— a establir els partits de torn que han de continuar desgovernant a Espanya.

Hem de dir-ho clar. Els republicans de dreta podem anar circumstancialment amb els d'esquerra i amb els que siguin

menys amb la Lliga regionalista. I això perquè nosaltres representem una política nova i volem la República, i la Lliga es conforma amb la Monarquia mentre pugui restablir la més vella i desacreditada de les polítiques de caciquisme i d'encasillats.

LLIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 — — FIGUERES

TEMES

per JOSEP M.ª LLADÓ i FIGUERES

Fa un quan temps, ha estat reprès el suggestiu tema de la nostra història, amb la consegüent i inajornable necessitat de la seva divulgació.

Caldria que tots ens convencéssim perfectament de la importància decisiva que la història representa, sobretot pel que fa a l'utilitat que ens produeix el coneixement dels fets passats, en l'aplicació als presents.

La major part dels esdeveniments, que succeeixen en aquest temps, han tingut lloc també en segles anteriors. Coneixent aquells fets doncs, és possible que poguem equilibrar el joc dels beneficis i les contrarietats produïdes, i estiguem prou capacitats per a orientar-nos amb suficiència, en el cas ben natural, de trobar-nos cara a cara als problemes que inevitablement ens seran plantejats.

Així com a Esparta els homes vells assistien als exercicis de la joventut, l'anivaven amb exemples de la pròpia vida, l'esmenaven amb correccions i l'instruïen

amb narracions, nosaltres hem de veurens auxiliats, animats i esmentats pels coneixements que ens proporcionen els estudis dels fets històrics. Esparta, es substitueix en aquest cas per nosaltres, per un vastíssim camp d'acció ciutadana; i la història amb les seves experiències representa l'aportació benefactora dels vells espartans. Sapiguem doncs, procurar-nos aquesta educació que esdevé essencial, i sabrem complir quan sigui l'hora amb els nostres deures, vetllant al mateix temps per la dignitat que deu presidir constantment la nostra acció.

Barcelona, Juliol 1930.

Es vend Una llibreria molt acurada a Port-Bou.

Tota mena de detalls a
F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

Del Pantan de Crespià

EL PROJECTE ÉS A INFORMACIÓ PÚBLICA

Acabat el projecte i aprovat per la superioritat, sobre un període d'informació pública, en el qual tots els interessats Ajuntaments, societats i particulars, podran intervenir.

La Junta de la Càmera Agrícola O. de l'Empordà ha aconseguit per mitjà dels individus que éssent socis de la nostra Comarca, formen part de la Confederació, tenir el projecte, que des d'ara és a l'abast i a disposició de tots els socis i de tots aquells que desitgin estudiar-lo.

Es tracta d'una obra de molta importància, ja que segons sembla, el seu cost s'aproba als deu milions de pessetes, i si bé de moment l'Estat, és qui avança tots els diners, cal tenir en compte que el 6 per cent del seu cost o siguin uns 6 milions de pessetes caldrà que siguin pagats pels propietaris, dins els terminis convinguts, que no passen dels 25 anys; de més a més, als cinc anys d'acabada l'obra, totes les terres regables tributaran com a tals, corrent naturalment a càrrec del propietari les despeses que calguin, per posar en condicions, de ésser regades les terres que s'aprovin dins la zona regable.

Aquests sols anunciats, ja diuen prou, la importància que per la nostra Comarca, té l'aital projecte i la necessitat de que tots els interessats vulgan conèixer-lo a fons, per tal de poder informar, amb ple coneixement. Aquesta Càmera pel seu cantó, estudiarà i informarà el projec-

—Quin perfum més fi. Ja sé d'on és de can **MONELL**

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

te, però cal que sigui secundada pels directament interessats i sense perjudici d'aquesta vista de caràcter general, oportunament convocarà a Alcaldes, i propietaris dels pobles afectats per tal de donar-los tota mena d'antecedents i facilitar-los la seva tasca informativa.

Cal doncs que des d'ara, tots ens preocupem d'aquest assumpte i ens informem de les aventatges i inconvenients que pot portar-nos, per tal de poder emetre el nostre judici dins el curt termini d'un mes concedit.

Els pobles afectats són: Figueres, Vilabertran, Vilatenim, Navata, Canelles, Borrassà, Cabanellas, Espinavessa, Ordis, Vilasacra, Vilanova de la Muga, Alfar, Vilamalla, Fortià, Riumors, Vilamacolum, Torroella de Fluvià, Vilacolum, Sant Pere Pescador, Ciurana, Garrigàs, Arenys d'Empordà, Sant Miquel de Fluvià, Santa Llogaya, Tarabaus, Vilafant i Crespià.

Els socis de la Càmera Agrícola i demés interessats, podran estudiar el projecte de 1 i mitja de la tarda i de 7 a 9 de la nit tots els dies feiners en el primer pis de la Càmera. — La Junta.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Certament és una obra de vida o mort pel nostre Empordà la construcció que es menciona en l'anterior escrit. Bona prova és d'això que el país ve preocupant-se'n per a lograr-ho fa més de setanta anys, havent-se fet durant tant llarg temps grans sacrificis i adelantat quantioses sumes per la confecció de projectes i avantprojectes que bona utilitat reteran si l'obra arriba a realitzar-se.

Que els propietaris afectats tinguin que pagar el 60 per cent en el plaç de 25 anys i abonar el cànon, corresponent als cinc anys d'acabada l'obra, no té d'espantar a la gent—com sembla pretenen fer-ho determinats cabdills, que es diuen, i nosaltres ho posem en quarantena, de les causes justes (?), tota vegada que en casos semblants l'Estat prorrogà dits plaços

d'acord amb les entitats. Tingui's en compte, però, el que passats els referits períodes, l'obra quedaria propietat exclusiva dels mateixos interessats, o sindicats regants.

Que l'Empordà hi guanyaria en gran manera amb la realització de l'obra tant temps desitjada, no cal dir-ho. Reunim-se tots i treballem doncs pel benestar i floreixement de la nostra estimada comarca.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERES

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5%
VENCIMIENTO 15 AGOSTO

Espectacles

per ZENON

Aquesta vegada farem com les empreses; no ens hi amoinarem gaire. Ni a la Edison ni a El Jardín, res d'atraccions. Només cintes, i no massa escollides. D'aquelles d'anar fent; corrents, corrents, i ben corrents! Doncs deixem-ho córrer.

Al Menestral hi hagué un assaig d'aclimatació de sàinet valencià. Així com la prova de l'horxata valenciana té ja carta de naturalesa entre nosaltres; ens sembla que l'assaig de sàinet valencià ha passat per no tornar. Es una cosa massa primitiva; massa de bandola com si diguéssim; el nostre teatre ja és fet per a que ens delectin aquests primers "pasos".

El públic però s'esqueixava de riure, tot i lo infantívol de la producció. Es d'agrair l'interés en volguer-nos fer veure aquest gènere, per nosaltres nou.

Sr. Ros, l'aigua és un mal negoci

El Sr. Don Vicens Ros, està tot enxerinat amb nosaltres d'ençà que li posarem a disposició d'ell i del públic aquell estat de comptes de l'aigua municipalitzada (?).

Això de l'enxerinat és suposició, Don Vicens; ho diem per la roentor de la carta poètica que signeu al col·lega conservador, veï de casa nostra i amic vostre, orgue del PAP. Ja lamentem que no volguessiu fer ús de les nostres planes, car la vostra literatura és deliciosa, però un altre dia serà, Don Vicens; tant li fa; per tant poca cosa no ens ofenem.

Altrament, vós com a ciutadà ens mereixeu tots els respectes; i més sobretot per ésser home ja d'edat, malgrat que no en feu la cara i aneu ben trempat. La vostra figura; la vostra bonhomia; aquesta "nonchalance" que us caracteritzen, ens tenen convençuts que vós no sou pas capaç de volguer escriure una carta com aquella tan florida que ens heu endreçat. Perquè ja ho compreneu vós mateix, sant cristià, que amb aquella carta no desfeu pas la nostra demostració de que el negoci de les aigües és un mal negoci.

Què la ciutat de Figueres hi ha perdut molt i molt amb la compra d'aquelles aigües!

Ens expliquem però, que vós, amb un "arranque" de aquells que tothom pot tenir, us decidísseu a posar el vostre

nom al peu d'aquella franca palinodia, que ben mirat no és res més.

Amb ella us voleu confessar purgat de culpa intentant carregar el mort a d'altres que us agradaria hi haguessin d'ajudar.

Cregueu Sr. Vicentó, aquesta no és pas una pràctica gota federal ni gota socialista; no parlem de cristiana, encara que en sigueu, perquè a Cristo no li agradava pas que ningú carregués el mort dels altres; ben contrari, Ell els feia viure.

Veieu, ara hi toquem, vós el podrieu fer viure el que tothom en diu mort de les aigües!

Ens expliqueu que és un gran nego-

ci; que va tant bé; que aquell "caudal d'aigua, és caudal d'or,"—com diuen de les bombes Prat"—; que..., vaja, és un negoci rodó pel poble de Figueres.

Doncs bé, us proposem un plebiscit (vós i els papins, pensereu, un altre?); sí, un plebiscit, demanant al poble si acceptaria que les aigües tornessin a la vella Companyia que les va vendre. Estem segurs que el poble no hi tindria inconvenient. Llavors com que és un negoci que va tant bé, vós us farieu encara molt més ric, i podrieu demostrar personalment que el mort de les aigües no és cap mort, sinó un "viu", ben "viu" que corre pels carrers.

Els altres socis de la Companyia, —siguent tant negoci com dieu que és—, tots voldrien tornar-hi ésser, i mira quin èxit per vós Don Vicens!

Però diem-ne quelcom més dels Srs. accionistes que foren de la Companyia

4.000 pessetes, s'havien d'alegrar i volguer que comprant les aigües l'Ajuntament els hi pugés a 12.500.

El que vós devieu fer era explicar això a l'Ajuntament: a quin preu estaven abans de la municipalització les accions; i explicar també els grossos (?) dividendos que d'ençà de la Companyia s'havien repartit els accionistes. —Voleu jugar-hi D. Vicentó, què no trobareu ni un sol benefici bonic per la Companyia fins després que l'Ajuntament va comprar les aigües?

Segurament que si qui va vendre alguna acció al preu de 4.000 pessetes, hagués pensat que les compraria l'Ajuntament, de cap manera la hauria venuda; més s'hauria estimat pignorar-la.

Els accionistes no tenien cap obligació de vetllar pels interessos de la ciutat perquè no en tenien pas cap encàrrec; en canvi vós, que teníeu la representació de concejal per manament de un partit republicà que votava el poble, teníeu l'obligació, el deure (no deute) de procurar la bona administració. I ja sabeu que aquell negoci és un disbarat; encara que no pas per tothom.

Aquella vegada, quan menys, vós no vareu pas respondre al vostre cartell de republicà, ni de federal. De altres vegades no en parlem, perquè aquest assumpte no n'és pas ocasió. Un altre dia

quí sap!?

Consti doncs que la Companyia de les aigües no va estafar res. Però vós, sient concejal, permetèreu o procuràreu,—que això no sabem del cert— que la Companyia fes el bonic negoci de veure com unes accions que estaven a 4.000 pessetes, pugessin a 12.500. Això és veritat o mentida? Aquí clars!; i més que l'aigua que escorranca les cunetes, sobretot tirant-li araig!

Si hi ha mal negoci no és pas culpa dels que venen, que aquests han de mirar per ells; la badada (diem-li així, val més), és dels qui compren; d'aquells que es deien defensors del poble i li feien empassar aquests òssos.

Sant Pere de Roda

per ANTONI PAPELL

un llibre de més de 150 planes amb làmines
SORTIRÀ A CAP DE MES

A Figueres el vendrà la LLIBRERIA BATLLOSERÀ

Aloy.

Amb el refraner castellà (lo qual vol dir que encara gardeu espurnes de quan éreu "zorrillista"), us creieu "a salvo". No, Sr. Ros, no. "Mal de muchos, no es consuelo de uno". Recordeu aquell adagi nostre; allò del cohombre, sabeu? "Qui s'ha fet el cohombre que se'l guardi a l'on bra".

Ja ho sabem que hi vareu estar a l'ombra. Ho lamentem; però, amics nostres, també.

Tornem però amb els socis. Cap dels accionistes, menys vós, té cap culpa que l'Ajuntament comprés les aigües.

Els eren accionistes, i com a particulars, si abans una acció els hi valia

Engresca perxò el vostre bon humor Sr. Ros. Qui ho diria, tal com vós parleu, que els pous del Camp de les Rodes són una fossa de mils pessetes! Ben cert que amb els diners que li costen aquells pous, l'Ajuntament poria galvanitzar-los de plata!

I ara, el mot final; perquè aquest és un "cuento" de mai acabar. A l'Ajuntament li costa moltes i moltes mils pessetes; i li en costarà, perquè és un mal negoci. Sinó, escolti:

En Soler i Grau, Delegat d'Aigües de l'Ajuntament de Figueres, ben amic nostre i honorat tant, si més no, que vós, —bo i éssent força més jove—, davant l'imperatiu posat a l'Ajuntament, —llavors que ell hi era,—d'haver de pagar el restant de pessetes per la compra de les aigües a la Companyia Aloy, sapient que el negoci no era bonic ni de bon rendiment, va demanar a l'Ajuntament que es sol·licités l'opinió a dos advocats de primera categoria de Barcelona per veure si era possible anul·lar aquell contracte de tan mal negoci per Figueres.

Els dos advocats consultats foren, per apartar-ne la conxorxa, l'ex-diputat pel districte de Figueres, juriconsult de primera categoria, lliberal esquerrà, D. Manuel Rius i Rius, Marquès d'Olièrdola; i la figura més eminent de l'abogacia a Catalunya, el primer advocat com se li diu, fervent catalanista, D. Jaume Carner.

La resposta d'ambdues personalitats fou unànim: L'Ajuntament de Figueres s'havia compromès a un contracte que de cap de les maneres se podia desfer; s'havia lligat ell mateix les mans, com se sol dir; agravada la cosa que, —per la causa que fos—, no s'havien fet els "aforos" reglamentaris que indicava la escriptura, constant a darrera hora sols uns de seguits practicats per l'Ajuntament del Sr. Eduard Puig.

Fins i tot els esmentat juriconsults, estranyats que un Ajuntament acceptés unes condicions tan clavadores, digueren que l'Ajuntament més que un comprador semblava un venedor que volgués assegurar la venda.

Se'ls hi havia de dir Sr. Ros que vós us trobeu en la doble condició de comprador-venedor?

D'haver-se pogut desfer aquell contracte, a hores d'ara certament que Figueres tindria un caudal d'aigua rodada ben abundant, anat a cercar a fora per aquell nostre amic Soler Grau, amb

l'ajuda i ampla suficiència de dos dels més intelligents figuerencs que té la Ciutat: l'enginyer Jaume Cruañas i l'arquitecte Pelai Martínez, que tenien ja fetes recerques positives (fins càlculs

aproximat) per aquest resultat. I avui ja no discutiríem el mal negoci de les aigües.

D'honrats, tots ne volem ésser; però hi ha cada camisa!!

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.
Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

Davant la procacitat

Sóc, per temperament, enemic d'exhibicions funambulesques i de qualsevol mena; sinó sentaria plaça de scarron conferenciant com els qui volguent difamar-me s'hi afanyen. Crec de més positiu la pretensió de no excel·lir en res; quan menys així m'anivello a l'honrosa sort de la multitud, que en definitiva jutjant sempre té raó.

Encara palpem a l'ambient repugnàncies fastigoses de passats dies, que un setmanari, saviament distingit per uns dignes funcionaris, se permet la mofa de retreure la femsa qu l'embesca; així mateix tal com dic.

Hem de tornar parlar de les greus i repugnants injúries que de manera covarda i baixa em dirigia llavors de l'any 23? Hem de parlar de les que avui ara pretén dirigir a mants i ben honrats figuerencs?

Sàpiga doncs que avui com aquell dia, i sempre que em trobi insultat de la forma incua, falsa, baixa i anònima que sol emprar, me defensaré amb la varonia de la meva raça, sense cap mena de por a les conseqüències de les lleis dels homes i de les seves decisions, que per mi, i tot thom que la senti, primer que tot és la defensa de l'honra.

Més encara; tot home, jove o vell, que vegi profanada aquesta honra en la persona estimada, ha de punir directament sense destorbs ni escrúpols a qui cregui el culpable. En aquell temps, com ben segur ara, l'ànima d'aquella publicació feridora era Puig Pujades, el publicista de la forma vàcua i l'estil verinós; doncs a ell era a qui devia dirigir-me. Ell podia evitar la difamació i reprimir l'excés,—com molt bé va dir-li el dignè senyor jutge en la circumstància de comunicar la sentència—; doncs ell era el responsable; ell l'havia de pagar. Que no es planyi ningú, que bé prou d'abans s'havia avisat a la impremta que deixessin de banda aquells adjectius i aquell personalisme.

Tornen borinar encara sobre del fangal?—En el meu lloc de sempre em trobaran; no he pas reculat ni un dit d'on era i com era. Ja ho saben doncs ells i els seus amics de cafè que tanta escupina gasten endebades.

La pena imposada pel senyor jutge en la pallissa de Xifra Riera la compliré amb goig; deu pessetes i la quarta part de les costes no són pas res davant el "considerando" que copio:

"... y no cabe duda que siete años sin reincidir, por parte del acusado, son suficientes en una falta para no estimar ahora reincidencia para agravar la penalidad a imponer; concurre, sí, por el contrario la circunstancia atenuante segunda del artículo 64 del Código penal vigente, ya que no cabe dudar que determinando la agresión la creencia que el agresor Señor Soler tenia de ser el Sr. Xifra autor de una hoja clandestina ofensiva, ello implica motivos o estímulos tan poderosos que habían de producir obcecación en el culpable, y ha de tenerse ello en cuenta para la penalidad a imponer al responsable".

En pagaria, no 10 de pessetes, sinó tota una fortuna que tingués, fins amb la llibertat, per rentar-me dels esquitxos pestilents de qualsevol "garrí"; usant del seu terme.

Pas res més; aquesta és la meva única i inalterable resposta, davant la gosadia de la provocació i la procacitat.

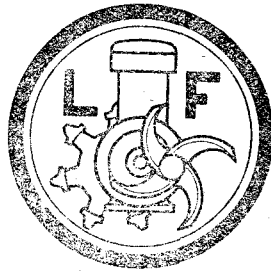
Josep SOLER GRAU.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

—Vols comprar-te un vestit, dius?
Després ves a can MONELL
que et vendran el adornos.

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO BOMBES ⚙️ ELECTO BOMBES ⚙️ NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Droguería Pérez Perxés

Sección fotográfica

LA CASA DEL AFICIONADO

Productos fotográficos

Gevaert • Agfa • Kodak • Hauff

Aparatos desde 24 pesetas • Facilidades en
la compra de aparatos • Trabajos de laboratorio

Positivas • Ampliaciones • Virajes

**Se revelan gratis los rollos, placas y film-packs, comprados
en esta casa**

PRECIOS ECONÓMICOS

Calle Gerona, 9 ≡ FIGUERAS

Figueras, 30 - 7 - 30.
 Sirvase recortar el adjunto
CUPÓN - VALE
 la presentación del cual le dá opción para
 el revelado gratis de un rollo.
 CADUCA A LOS OCHO DÍAS

Els titelles darrera el teló

Tal com són els titulats socialistes a la realitat

ANY DE 1919. — SESSIÓ DEL 29 D'AGOST

Presidía D. MARIAN PUJULÁ

Majoria d'apòstols socialistes (de per casa)

“Se da lectura de un escrito del peón de la Brigada municipal Isidro Soler Esquena, presentando la dimisión del cargo por haberse aumentado excesivamente el precio de los artículos necesarios para vivir y no pudiendo con el sueldo que percibe atender a las obligaciones impuestas a un padre de familia”.

Aquest peó reingresà en millorar les condicions dels obrers municipals en fer-se el Reglament i dignificar-se la condició.

L'emplaçament de les Escoles enterrades (?) a l'Horta

ANY DE 1919. — SESSIÓ DEL 24 DE GENER

Presidía PUJULÁ, hi assistien: Carreras, Vidal, Carbona, Serra, Roura, Canadell, Ros.....

“Se acuerda elevar razonada instancia a los Ministerios de Instrucción pública y Hacienda, en súplica de que sea cedida por el Gobierno al Ayuntamiento la plena propiedad del edificio Instituto, sometiendo para ello a la deliberación de las Cortes el oportuno proyecto de Ley, al objeto de realizar las obras necesarias para la reparación y consolidación del inmueble y poder construir en la Huerta contigua, perteneciente al Ayuntamiento, un edificio para escuela de ARTES Y OFICIOS y un GRUPO ESCOLAR y comprometiéndose la Corporación a reservar al Instituto los locales necesarios a su funcionamiento y a destinar todo el edificio a Centro de enseñanza y demás servicios de carácter público”.

Aquest camí que projectaven els socialistes (?) —de per casa— i que els hi costà gestions infructuoses amb viatges, àdhuc a Madrid, pagant també el Gegant i a benefici del diputat Dr. August Pi Suñer, que figura a una de les factures de 1.600 pessetes rodones, se va escorrancar anant aigua avall els seus projectes i perdent-se les pessetes.

* * *

Prenen igualment la via els successors pupins (?) —per ells—, i aquests ciutadants conseqüeixen amb igual proporció de pessetes—que no es perden—:

Cessió dels locals de l'Institut per Escola d'Arts i Oficis.

Cessió de l'enorme edifici ruïnós que tapava l'Àvinguda Muntaner.

Condonació d'unes 70.000 pessetes que la Ciutat devia a l'Estat pel manteniment de la 2.ª Ensenyança.

Concessió del Grup Escolar Nouvilas, de prop de un milió de pessetes de valor i destinat a l'empla-

çament ja sol·licitat (però no concedit a ells) per l'Ajuntament de l'any 19 que presidia el Sr. Pujulà, com a dalt se veu.

Concessió de la 1.ª Carta municipal de la Nació, base d'autonomia local administrativa i que vingué a complimentar la voluntat del poble, enganyada quan l'estafa del Plebiscit.

* * *

Aquest és el “travel”, que l'envejós titallaire dels socialistes (?) —de per casa— mai serà capaç de portar a terme.

Els ciutadans que viatgen pel profit de llur ciutat saben que Nietzsche diu: “Ve un dia que arribem a la fi que perseguim, i llavors veiem amb orgull el llarg viatge que per haure-la hem fet. Fins aquest moment no ens havíem donat compte que viatjàvem; ens creïem i tot trobar-nos “sempre a casa nostra”.

Visado por la censura

Damunt la sorra

per KOLIN

■ "Y la máquina segufa, pita pita caminando"... i fins que va arribar a Llansà portant les capses de mistos a vessar d'estiuejants frisosos de posar la pell en remull, perquè a Figueres la tenfem a la brasa. Tot just d'haver copsat les primeres brises del Mediterrani, tothom ja respirava, però encara ens en tocava una troca abans d'arribar a Grifeu, com és de suposar, així d'haver arribat tot desseguida camisa amunt, calçotets avall, i a l'aigua, qualsevol fa anar l'agulla, i dic l'agulla perquè s'hi entengui tot el taller de modistes que capitanejava la simpàtica Genoveva Roig. Aquestes eren la Carme, la Conxa, la Paquita, la Mercè, les germanes Puig, i la mamà de la Directora; totes lluien elegants i vistosos trajos de bany. Per vigilar que un peix d'aquests que es portala oli no s'enrossegues alguna de les esmentades venus hi havia «n Romàns i en Roig, que també es cabuçaren.

Més avall en Papell i en Perxas, els aspirants a batre el record dels 100 metres a braça llarga, s'entrenaven. Segons tinc entès, després es proposen atravesar el canal de la Mànega amb esquís.

I ara venen els pesos mosca, o sigui els germans Deusedas, en Gou, en Jordi, en Gutiérrez. Aquests pensen arribar a Figueres desconeguts com aquell qui arriba dels Tròpics de la Guinea negra, car es fan uns farts de plantar cara al sol que aquest àdhuc ha de girar la cara per ells.

També—se dejaron querer—per les ones en Llufs i en Miliu de la barberia del carrer del Príncep d'Asturies. Hem de reconèixer que la saben remanar molt bé l'aigua; l'un nadava sistema llagostí i l'altre com ho fan les ballenes. Bon sistema per ésser els amos de la natació.

■ La Juanita Santiagosa i la Julia Torruella lluien per aquella platja de moda uns models de bany com els que porta el món femení elegant a les platges de Deauville i Biarritz. Les felicitem pel seu refinat gust; així ho devien trobar aquells joves que les seguien sorral amunt. Semblava que els havien donat seguidori.

■ A Roses la Julia Satústregu i la Dolors Caminals amb el canot, ja es pot dir avioneta, marcaren els 60; sort que el que me portava a mi anava al 61, sinó m'haurien atrapat. Acabada la cursa encaré les vaig convidar anar a fer musclos a Cap de Creus.

SEÑORITA para aprendiza se necesita en la Perfumería Monegal

Ramblejant

per KOLIN

■ Aviat donarem com a cert l'exhibició d'atraccions a la platja d'Empúries. Quedarem astorats la diada de Sant Jau-

me; i quan nosaltres ja creïem en jocs de «prestidigitació» fent desaparèixer una beutat darrera d'un llençol, resultà que era en Ricard Pujol aguantant-lo a la formosa Electra Capalleras perquè el públic no pogués admirar les seves gràcies. A aquest, com que el pols li tremolava, poc més li cau la tela. I consti que no ho posem a «damunt la sorra» perquè va passar damunt la roca.

■ Caratsus, noi, la revetlla del camp dels Monjos!... Quina grandària! Quanta de gent!, però amb tantes centes de persones que hi vegérem, la cobla semblaven un terrat de roba estesa a pendre l'aire. Si dèiem noms, l'esgarrariem. No hi va mancar-hi ningú amic d'aprofitar una avinentesa de revetlla. Tothom hi era, i era tothom.

Però havent-hi tres o més de mils, en xifres rodones, el camp semblava buid. Era massa camp.

Quan els organillos piulaven, al seu peu s'hi feia llocada.

Del truco del «ball de ramet», els balladors ne protestaven, però d'una o altra manera se'ls ha d'enganxar. Ranciots!!

Dels focs artificials, no notàrem l'efecte; érem massa lluny, i eren pocs.

Els dirigents del Centre d'Excursions s'han de felicitar, però. Tots sabem que la lrevetlla fou un assaig; no podien pas arriscar-se més. No dubtem que un altra, veient que el públic respon, faran una cosa esplèndida i lluïda.

Així ho esperem i no en duptem, perquè els sabem que valen.

■ La competència és mare de la ciència i del bon divertiment.

Les nostres noies del carrer de la Muralla, elles engrescadores, organitzaren, com tots sabeu, aquelles reixides sardanes que no tenien res que envejar; tan pel floreix del pomells joventfols que hi concorregueren, com per la gràcia que hi donaren a totes les rodones.

Però els nostres nois, i els nostres amics Pau i Pep Ribera, Ricard Font, l'Abraham, que fa de pare de «linaje humano», el Pepe Pey, que és el tio de Ricard, Rafel Trulls i Robert Sans, que montà el tinglado pels músics refiladors, volgueren fè'ls la competència a aquelles sempre boniques sardanistes.

Trionfaren? — «Vereu». No són coses comparables les sardanes i «l'agarrao», però, minyons!, nosaltres som partidaris d'aquest; de «l'agarrao».

Les sardanes són trambalsadores, us fan triscar i blincar, us remouen amb el saltironet tot l'interior de dintre, fan botre el cor que sembla un «meló» de rugby en un partit disputat, els cabells s'us despentinen, les cames flauegen, i queden laç com una figa pansida, o un pebrot escalivat.

«L'agarrao»!; t'enllaça a l'hurf dels somnis, t'hi brecoles, hi esllangueixes i vegades, ail que t'incl, et venen a collir i amb llitera. Ail que és dolç i suau «l'agarrao»!

Era la diada ..., no sabem de què. «Marres»; «no te cases ni te embarques», però pots ballar i estampir.

El carrer de la Muralla guarnit; molt ben engalanat. Predominava i tenia preferència el verd, naturalment. Som joves. Arcs de triomf a cada pas, sota d'ells passarien les incomparables damisel·les figuerenques. Els arcs s'havien aixecat a honor de la beutat de totes elles, que és inaguable. Es mereixen aquells i de més ben teixit que coronen.

Va passar un ximple; anava amb camió i carregat de surro i tanoqueria; va desballestar una mica les guirnaltes, que s'aguantaren perquè anaven a la preferència de la joventut.

Avisem el sempre complimentós i amantent «xef» dels municipals, per veure si li treu la mania «espatillicida» a aquest carreter d'auto palafrugellenc.

L'orquestra enfilada dalt del tablado no parava de tocar, i nosaltres tampoc... de ballar.

Les Margarita i Palmira Trilla, Teresa i Margarita Margall, totes les organitzadores de l'altra festa, volien fer l'enfadada, però els ulls i les cames se'n anaven darrera les filigranes que dibuxaven amb llurs gentils, les Teresita Pi, Remei, Maria Ribera, Margarita Forcada, Clotilde Salleras, Julia Dabau, Lolita Chantier, Rosita Copa, Rosita Geis, Juanita Marín, Consuelo Malagelada, Pepita Trias, Albertina Trulls, i tantes d'altres que vàrem descuidar d'apuntar i que ara, en aquest moment, ho lamentem. Qui no ho descuida però amb aquell remoreig i aquell balancejament de mar dolça i lluna plena! (Això de la lluna, és un dir, car hi havia masses «llums» per veure-la).

Com les hi diríem les flors a cau d'orella, a totes aquelles tivantes espigues de tija blincadiçal!

L'Electra perxó radiant més que una estrella, més s'estimava les fogoses, vegades selectes, paraules del més pur galan nostre, l'amic Escoll. On és ell, a eclipsar-se els «astres».

La Maria Antònia fent glatir en Salleras!, pobret! Aquest xicot morirà de mal de cor, de tant que la vol.

D'en Jeroni no en parlem que més bon record en té la Maria.

I si dèiem que la Clotilde i la Julia feien bobejar als nostres més brillants «infantes»?

Com s'hi embadalien, dalt del balcó, la Lolita i Riteta Colls!

Cairó, eres un punt d'aquests guanyadors. Bravo pel teu cartel.

Bueno, Juanita!, Marín Juanita, tu ens trastoques!

Peró en Campistol, tot manyaguet, dominant la Remei!-Aiii!

Com la recordarem aquesta festa «d'agarrao»!

Mercès els amics organitzadors.

SENYORETA Per aprenenta es necessita a la Perfumeria Monegal

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Códol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUIGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUIGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

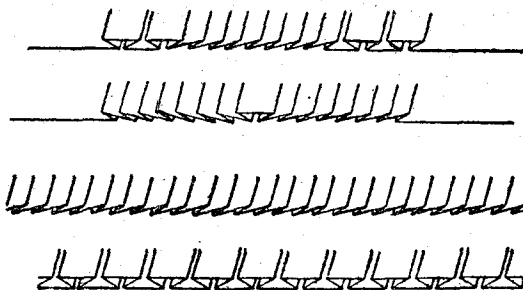
TRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166 FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Glosari d'esports

De creure les rumors que circulen, o que es fan córrer, la temporada vinent no jugaran ni els dos Jordà (Faló i Quico) ni en Carbonell, i tindrà l'Unió Sportiva unes "debâcles" tan aclaparadores com mai hagi enregistrat el seu historial. Però no saltres voldrèem, i no duptem que serà, que tan negres vaticinis tinguin pas lloc. Ni l'Unió se'ls mereix, ni els hem de volguer pel bé del nostre tan ben situat esport. No és pas mena de dificultós, ara que hi som a temps, —a l'istiu sempre lleu una hora per discorre-hi—, de trobar entre el granat planté de jugadors figuerencs el digne parell substitutiu dels germans Jordà i també l'èmul de Carbonell; eil si això de que pleguen dits jugadors és veritat, car bé val la pena d'enterar se'n, posada la nova en quarantena.

Tinguem esperança amb Rovira; no duptem del seu magnífic entusiasme; no duptem de res abans de veure'l actuar de nou i de ferm. Per ara i tant no n'hi ha pas motiu. Si fins ara totes les coses han anat bé, per què poden anar malament?

L'actuació d'un entrenador pot ésser capital; però també han d'ésser-ho la de la Junta i l'esforç dels jugadors, que per ara i tant ni els uns ni els altres han fet pas figa.

No creiem pas doncs que l'ausència de l'amic i col·lega Romans en el fet sportiu, qual retirada perxò lamentem, influeixi per res en el guanyar o perdre de l'Unió, en el devenir sportiu figuerenc. El punt fort són els jugadors i la disciplina que imposi la Junta; buscar altres raons, és pentinar-se amb gana de peix.

I a tomb amb l'ausència de l'amic i col·lega Romans, aprofitem de publicar una lletra que ens envia i diu:

"Al redactor del Glosari d'Esports de

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

aquest setmanari, Ciutat. — Benvolgut company i col·lega: He vist que en el Glosari d'Esports del número passat, deies "Parlarem res més que l'Unió Sportiva ben segur que ha despatxat al nostre bon amic i col·lega per posar en son lloc a Rovira, etc. etc."

Com sia de que fins a la data, ningú m'ha despatxat de cap lloc, tinc de manifestar-te de que si no exerceixo al càrrec d'entrenador d'Unió Sportiva és per mera voluntat, no perquè m'han despatxat per a posar-hi a n'en Rovira; de no ésser així que els Directius de nostre primer cercle esportiu ho desmenteixin.

Sempre atentament et saluda, JOAN ROMANS RIERA.—Ciutat, 26-7-30".

Fet i fet, en dir a l'anterior "Glosari", "que l'Unió Sportiva ben segur que ha despatxat al nostre bon amic i col·lega Romans", no tenfem pas la preferència de volguer ajustar les paraules al peu de la lletra. Per nosaltres despatxar un assumpte, és resoldre'l; i tenfem entès,—i així ho diu també l'interessat,—que Romans quedava després d'actuar com entrenador a l'Unió; doncs la cosa quedava i queda "despatxada". Ah!, que a ell no l'han tret?; que no li han pas donat la llauna o els quartos?, com vulgarment se diu, d'això n'estem segurs, car no s'ho mereix ningú

que hagi coadjuvat a guanyar un campionat, per gota d'esforç que hi posés. Tanmateix ens asseguren que en Romans tota la seva empresa vers l'Unió, l'hi posava "de baldes"!

No vegi doncs l'amic Romans, amb la paraula "despatxat", que volguéssim dir que el treien; estem convençuts que se'n va anar.

El torneig Copa Primavera ja està a les acaballes. Tant se val; som a l'istiu! El reserva de l'Unió va al davant; és de creure que no se la deixaran pas afaitar i menos havent guanyat ja la Parisenc, totes dugues les quals quedaran d'eils. Es clar que hi ha un però, en tot n'hi ha, és el Camallera; mes ells encara han de jugar dos partits més que els camarencs, i aquests poden ésser seus. Què tant de bo.

Kiosko de tota mena de diaris, revistes, etc., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueres.

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria MONELL

NOTAS

LA mañana del lunes, durante la hora de despacho en las oficinas municipales, quedamos sorprendidos de ver en el antedespacho de la Alcaldía a aquella hora, una nutrida comisión de limpiabotas, entre los que saludamos a Serafín Rotllán y Jaime Quer.

De primer momento pensamos que hubieran acudido para tomar posesión alguno de ellos de la Alcaldía, como daba a suponer un semanario local, pero luego nos dimos cuenta de que entre ellos no funcionaba ningún automático ni existían primeros contribuyentes.

Siendo empero, alguno de ellos zapa-

tero, les preguntamos si iban a tomar medidas para el «moderno» calzado de los municipales, puesto que ahora el negocio dicen que se ha de quedar entre los contribuyentes figuerenses.

Nos contestaron que iban a protestar contra un acuerdo del actual Ayuntamiento que les imponía un excesivo arbitrio por la instalación de bancos «limpia» en la Rambla durante las fiestas de Santa Cruz.

Nos aseguran que fueron atendidos.

HEMOS recibido la Memoria anual de la Unión Gremial del 1929-30. En ella se expone su ac-

tuación en la batalla contra los ambulantes, para con los Comités Paritarios y la Mútua.

Celebra la supresión de las Juntas provinciales de Abastecimientos y elogia el actual Ministro de Economía.

La edición, de «La Veu de l'Empordà», austera y límpida.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

La Ferrreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

CON el títol de «Relato Histórico de la muerte del general D. Mariano Alvarez de Castro», se ha recibido en esta redacción un folleto debido a la pluma del Teniente de infantería y buen amigo nuestro, D. Salvador Monfort. Es un trabajo lleno de verismo y escrito con esa plasticidad, con esa elegancia de estilo a que nos tiene acostumbrados nuestro amigo.

Nadie mejor que él pudo haber plasmado en la albura del papel, aquellas palabras de Alvarez de Castro, aquellas gestas gallardas y viriles de los gerundenses y la muerte dudosa y enigmática del general. Tiene su descripción la gallardía y fogosidad que le da la juventud del escritor y el conocimiento profundo de la cuestión.

Todo el que visite el castillo de esta ciudad, se llevará de hoy en adelante, un pedazo del alma inmortal de aquel mártir en su deber. Todos conocerán las crueldades con él cometidas y verán con orgullo aquel siniestro calabozo.

Felicitemos y agradecemos al mismo tiempo al autor y le manifestamos nuestra más calurosa adhesión en ésta y en todas sus obras, dignas de ser conocidas.

—Ja ho saps que la Merceria
MONELL ven més barato que
tothom?

EL venidero 14 de septiembre tendremos en la plaza de toros la celebración de un acto trascendente en el orden lírico. Cantará el célebre divo Hipólito Lázaro acompañado por una orquesta de cincuenta profesores.

EN Puerto de la Selva, Jaime Torrent tuvo la desgracia de caer contra una roca de Port Reig, mientras

tiraba del arte de pesca, el día de la festividad de su patronímico.

Murió instantáneamente.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutilla, 27

FIGUERAS

EL lunes, al mediodía, hubo gran alboroto en la calle de Vilallonga. Una gitana, joven y de buen aspecto, intentaba desvalijar el cajón de la conocida tienda de don Valentín Baus.

La oportuna intervención de los vecinos que acudieron a los gritos de auxilio de la dueña, frustraron el intento de la lagartona.

SE DESEA ADQUIRIR

HISTORIA DE ESPAÑA DE DON FRANCISCO PI Y MARGALL

Librería BATLLOSERA Ingenieros, 3

EN breve se procederá al asfaltado de las calles Prat de la Riba, Muralla, y quizás de Cervantes.

EN la misma población hubo amago de incendio en el canot «Nereo», propiedad de los hermanos Quer, que fué sofocado a tiempo.

ES NECESITA una planxada

ra a la Tintoreria de la

PLAÇA DE LA CONSTITUCIO

ES de celebrar la iniciativa de levantar en el Parque Bosque municipal, unas estancias para los varios animalillos que ya se coleccionan allí.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

LOS trabajos de prolongación del muro que contiene la margen del citado parque el Paseo Nuevo, van prosiguiendo, aunque lentamente.

No obstante es de muy buen tino, puesto que deja una bóveda de follaje deliciosa, el respeto de los plátanos que allí están plantados.

—Quines mitges més bones. D'on són?

de can MONELL

De la COMARCA

DE CADAQUÉS

—El darrer número de «Sol i vent» ens asabenta el canvi de Direcció, d'Administrador i de domicili. El Director, el barber l'Anton Julià, ha sigut reemplaçat pel pastisser Francisco Torrent, conegut per Pancho Riberas, actual conserge de l'«Ateneu Cadaquesenc». D'Administrador ha sigut nomenat el nàutic rebiral Tia Gibert, sogre del Director. En prenem nota.

—Ja veurem si amb el canvi de Direcció i d'Administrador éssent aquest nàutic dona un altre rumbo més encertat al quizenari, ja que fa alguns mesos que està completament desquiciat, donant notícies que no són més que una xarxa d'embusteries; i és més aviat agafat un embustero que un coix.

—L'últim número diu que l'ex-alcalde, en Salvi Rubiés, havia convingut amb la Caixa d'Estalvis de Barcelona, un emprèstic al 5 per cent d'interés, «amortització compresa». Això no és veritat. L'emprèstic era el cinc per cent d'interés i l'amortització apart; s'havia convingut una cuota anyal per un número determinat d'anys i aqueixa cuota ja comprenia el 5 per cent d'interés net el capital, més l'amortització.

—També diu que en Jacint Pujol, quan va ésser Alcalde fa uns quanis anys, tenia el propòsit de fer el Matadero, suprimint tots els consums. El repart de consums aquell temps era de catorze mil i pico de pessetes; el Matadero rendeix solsament unes 6,000; i si d'aquestes, deduïm els interessos i amortització del cost queden reduïdes a 4,500. Tindríem curiositat d'assabentar nos de quin

modo en Cinto Pujol amb 4,500 pessetes, en volia pagar 14,000. El poble demana que aquest senyor parli i mentre ho esperem sentats, recomenem al general Berenguer aquest cap de brot hisendístic, per Ministre d'Hisenda; potser sí en Cinto Pujol resol-dria el problema de la baixa de la pes-seta! però cuidado amb els dèficits, que aquí, quan ell va remenar les cireres, el va deixar bastant revingut; tant, que uns anys després, l'Ajuntament presidit per en Moisès Serifiana, va tinguere que amortitzar 1,500 pessetes de l'Emprèstit de l'Electricitat, que corresponien al temps que va ésser Alcalde en Cinto Pujol. Se veu que aquesta gent pa-trocinada pel «Sol Ixent», per deixar de pa-gar deutes són un trunfo.

—Amb motiu de les properes eleccions, «Sol Ixent» ja ensenya l'orella i remena la cua; tant és que risqui com que rasqui; sou massa coneguts pel poble, i quan vingui el cas, vos donarà una bofetada que ni la de la mà de Marcos!

—Acaba de passar la Festa Major. «L'Art i Joia» tenia la cobla «Barcelona». La «Ju-ventut Cadaquesense» la cobla d'en «Pep de Figueres» i el Cafè del senyor Bernard Farriol, batejat amb el pompós nom d'«Ateneu Cadaquesenc», un quintet també de Figue-res. Els amics de la sardana s'han divertit d'allò més, perquè tant la cobla «Barcelona», com la d'en «Pep», ens han recreat amb les millors sardanes del seu repertori. Hi ha que fer menció especial del senyor Coll, de la cobla «Barcelona», que amb la tenora matitza les sardanes, que talment sembla la veu humana.

—Ja estem en ple estiu i la Vila, que dur-ant l'any té un cens de 1,400 habitants, aquests mesos d'estiu casi són doblats i con-vidria que els tres mesos d'estiu fossin també doblats, puix són molts diners els que deixen els forasters; per això aquí tothom els veu amb carinyo. Ben vinguda a tots, i que passin bon estiu.

I fins dimecres vinent.

PICA PICA.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guí-xaire el legítim i acreditat guix de Ma-yà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

DE ROSES

Tot el qui hagi visitat alguna vegada o conegut aquesta xamosa vila empordane-sa, notarà que després d'una bonica i ale-gre entrada a la població formada per una línia d'edificis de més o menys gust i presentació i d'una doble renglera de plàtans i acàcies pararels a la platja con-stituint un escaient passeig, se troba al cap d'un rato de caminar per aquest, amb un obstacle que vol barrar el pas i que el vianant pertorbat per l'insospitat entre-banc, no sap de moment si tirar a la dre-

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

ta o a l'esquerra. L'obstacle és una casa que no té caràcter d'aristòcrata ni pobre; és una casa relativament baixa sense cap gust ni sense cap gràcia, emplaçada entre l'esmentat passeig i la plaça de la Constitució, completament isolada de pa-rets emblanquinades i que per la part posterior mirant a ponent té una sortida que dóna a una terrassa que es construí fa poc i convencionalment a fi de protegir dita casa contra les fúries del mar; està limitada aquesta terrassa per uns pilas-tres de material que s'han de refer anual-ment i tancant-se amb unes valles de fusta a fi de que quan vinguin els seus esta-dans no siguin molestats per ningú.

Aquesta és la casa del Dr. August Pi Suñer. Es la casa que el seu avi, l'ex-mi-nistre de la República espanyola va cons-truir en el lloc indicat, amb oposició; a despit del poble de Roses.

Generalment els pobles que han tingut la sort de veure néixer un fill que gràcies a l'atzar o a la seva intel·ligència han es-calat els alts llocs de la política que va escalar en Suñer i Capdevila, aquests se han aprofitat del seu nom i de la seva in-fluència per a millors per als seus pobles o protegir-los; a Roses es va aprofitar l'in-fluència del ministre per a construir aque-lla empastre urbana, i res més.

I ara deixem en pau als morts. August Pi Suñer conserva i estima sa casa com a record i patrimoni dels seus avantpassats i amb això fa molt bé. Per altra part, el poble de Roses, ja acostumat amb aquella casa, encara que pel seu emplaçament perjudiqui la seva estètica, no diu ja res; però si que deu haver de dir amb l'actua-ció des de ja fa un temps del Sr. Pi. Ell qual casa és un entrebanc a la via pú-blica, una nota antiestètica per demés de la vila, un destorb a l'expansió visual de tota la seva barriada, però si que ha donat proves d'enemistat contra el Club Marítim perquè li tapa o es creia li tapa-ria més la vista de casa seva. Ell és qui el molestava que prop de casa seva de-semboquessin les conduccions d'aigües residuals dels seus veïns, obligant a des-viar-les, i per fi el que ha trobat pels fins

a darrera hora a la construcció de la ca-rretera del Port de Roses perquè també passant per darrera sa casa li treia tot l'atractiu de casa seva, com deia ell. No ha escatimat el treball per destorbar la construcció d'aquesta millora, però mal-grat als seus esforços i a la seva influèn-cia, la carretera està prompte a ésser en-tregada, i aquesta vegada el poble de Ro-ses no ha sortit perjudicat en benefici par-ticular del Sr. August Pi Suñer.

Però lo que mou el poble en una severa protesta de la qual el present no és més que una petita evocació, és el fet de què el Sr. Pi fa gestions prop de l'Ajuntament actual, com ja feia amb l'anterior, a fi de que se li concedeixi un terreny adjunt a la casa corresponent a la terrassa abans al·ludida i al reomplement del troç de mar que quedava entre la terrassa i la carre-tera del Port a fi de fer reformes a aques-ta casa i aixamplar-la, lo qual augmen-taria els defectes esmentats. No recorda el Sr. Pi Suñer, ex-diputat republicà, en-cara que no se de quina mena, que l'ac-tual Consistori no és la representació del poble, sinó d'un govern que l'ha anomenat interinament i que ell menys que ningú el deu haver d'impulsar a la realització d'una concessió de tanta importància per la bellesa de Roses. Seria de lamentar que l'actual alcalde Sr. Guerra, després de deixar un bell record com serà el portar les aigües potables, deixés un altre record tant denigrant com seria el d'ampliar el cataplasme de la casa del Dr. August Pi Suñer. Si l'actual Consistori no té prou energia per negar rotundament proposi-cions absurdes que se li facin, que dema-ni en plebiscit l'opinió del poble, que, en-cara que no molt alt de valor cívic, can-sat de tants abusos, sabrà contestar.

S. PUJOL DENCLAR.

-:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS -:-

Mecanografía. Taquigrafía. Traduccio-nes. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metó-dica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

—Saps que la Maria s'ha casat?

—No m'extranya. Per què?

—Comprava a la Merceria

MONELL

Tip. IDEAL.- Muralla, 4.- Figueras

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

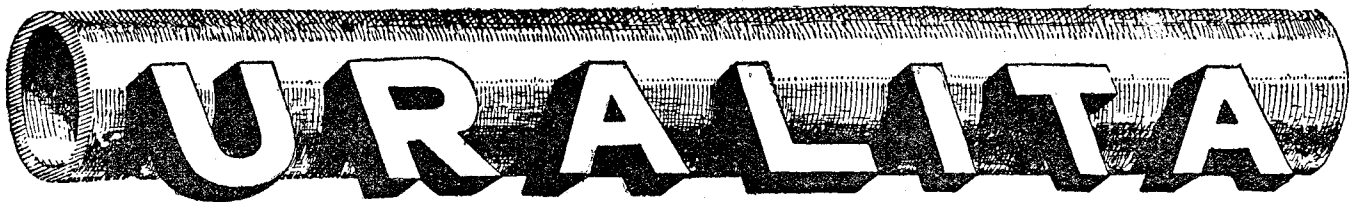
Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

AGÈNCIA I DIPÒSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÁBREGA
LASAUGA, NUM. 20 e e FIGUERES

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al Cromo especiales, orreas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler